

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilvánter. 50 fillér.

Felelős szerkesztő:

ZRINYI KAROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyújtó:

STRAUSZ SANDOR.

Apostol-nevelés.

Minden nemzetnek természetes joga, hogy a történelmi öntudatot fejlessze és ebben tartsa fenn. De azt meg már egyenesen a faj-fenntartásra irányuló életvitelének sugalmazza minden népek, hogy fajtát szaporítsa, fizikai erejét növelje és kihasználjon minden olyan erőforrást, amelyet a cél érdekében jónak, eredményesnek ítél.

A török, hogy fajja petyhüdt idegeit tisztább verrel frissítse föl, a magyar nőket raboltatta el. Hogy pedig hadereje használhatóságát újabb életfőltételekkel fámassza alá: magyar fiukat fűzőtt rabszjára és mint jancsárokat vezette ellenük. És ezek voltak a csaták legrettegeltőbb oroszánjai. — A római szabin hölgyekkel tett a lenti módon. A magyar kúnokkal, hűnivadékokkal és más szerzeteliekkel gyarapította hajdan nemzete erejét.

A német lüffel-vassal olvasztja bele fajja törzsébe a lengyelt. Nemkülönben az orosz a finnt, a francia az elzászt stb. Nem lehet tehát csodálnunk, ha a horvát éppen így cselekszik, bár telteinek lélektani rugói neha nem éppen a legeszetikusabb izlésre vallanak s bár az eszközök és módok megválasztásában nem is nagyon finyák. De az a nyilvánvaló tendenciája, hogy Muraközből prozelitákat szerezni akar. A horvát írók és szociológusok, akik a Muraköz kérdését boncolgatják s akik éveken át rágódnak azon a koncon, amit Novák dobott elbük *»Istina o Medjumruju«* c. brosurájában: mind meg-egyeznek abban a felfogásukban, hogy a muraközi horvát fiúkból — ha kitanultak — válnak a legkurucabb magyarok. Mivel pedig azt a téfelt — hitük szerint — meg-

is lehet fordítan: az apostol-nevelésben arra töreksenek, hogy a muraközi magyarból meg elkiseredett és intranzigens horvátot faragjanak.

A *»Muraköz«*-nek sikerült tiszteletreméltó sovínizmussal és gondos utánjárásal kipuhatolnia, hogy a Hrv. Školska Matica literárisainak kik csaptak föl a muraközi lelkészek közül.

A plébános urak mentegődzéséből pedig eléggé nyíltan látszik ki, hogy ez a nemes célú hirlap a gyanúsítottaknak elevenére koppintott. Ha pedig a római jog szerint bárki fia is azt az elvet vallaná, hogy: *Si fecisti, nega!* (Ha elkövetted, tagadd le!): kiragadunk ime a Hrv. Pokret című újságból egy rövid kis hírt, amely a muraközi gyerekeknek Zágrábban való elhelyezéséről, mint befejezett valóságról, ad immár számot.

Szól pedig ez a kommuniké ilyenlépén: *»A hrvatske djake iz Medjumruja.«* *»A Hrv. Matica Školska.«* illetve az ezt egyelőre helyettesítő *»Ciril és Metod-klub«* a zágrábi gimnáziumban néhány muraközi szegény kis horvát fiút tanítat. Akinek a horvát hazafiak közül módjában áll és van szíve is hozzá: az szíveskedjék e drákok valamelyikének az egész iskolaév folyamata alatt (da kojeru od ovih djaka tečajem školske godine pruzi bezplatno objed) ingyenes ebédet adni és jelentse be ezt a nemes szándékát a Ciril és Metod-klubnak a Marovska utcában, a 10 sz. alatt. *»A Hrv. Matica Školska* tehát megkezdte jancsár — vagy gramcsár nevelő tevékenységét, még pedig — amint látjuk — balkánizáló alapon, ingyen ebédek kiaknázásával és az emberi könyörületességnek horvát nemzeti célra való kamatoztatásával. Ami pedig nem igen gyümölcsöző.

Ebből az egész akcióból olyanforma-

túnik ki, mint mikor a kis gyerek nagy falat húst tesz maga elé, azzal a szándékkal, hogy el is fogyassza azt, de egyszer csak azon veszi észre magát, hogy éhesebb volt a szeme, mint a szája.

Igy vannak a nagyhangú kultúrmozgalmakkal Horvát Rudolfék is. Valamit szeretnénk, de nem tudják, hogy mit. Valamivel megbirkóznának, de nem ismerik sem az ellenfél erőviszonyait, sem a maguk gyöngeségét. Valamit elkezdtek, de nem melegeiték előzőleg eléggé a kivétel eshetőségét, az elhatalmas megvalósításának lehetőségeit és nem számoltak a következtetések nehézségeivel sem.

Megjósoljuk tehát nekik, hogy vállalkozásuk kudarcra jár majd. Mert egy ilyen komoly és súlyos feladat megoldását pénz nélkül, szervezkedés nélkül és kitartással párosított tevékenység nélkül dűlfőre vinni — lehetetlenség.

Lehetetlenségek leküzdésére pedig talán még a *»Povjest Medjumruja«* szerzője sem elég hatalmas, pedig ő ebben a munkájában is szelmalomharcra kel ismeretlen rémekkel és ismert igazságokkal. Amazokat legyűrni igen könnyű. Emekkel pedig csak birkózni lehet, de a győzelem reménye nélkül.

Egy ily nagyhorderejű akciót — megköttyösödve hangzatos frázisoktól, megitatásúlvá a szomszédok sovén csatakiállításaitól — megindítani felettébb egyszerű. De, amint a Pokret hirdetéséből látjuk, a terv kivitele, az épület megalapozása, a nemes törekvés realizálása millió akadályba ütközik. S valahányszor a nagyotakarók leki lendülnek, hogy most ill, most meg amott csimpaszkodjanak a haladás szekerébe, akkor veszik észre csak, amit higgadt fontolgatással már

Farkasgusz.

Írta: Csate Karoly.

Bódis Boldizsár ötvenötödik névnapját tartja. Két akó bor üttelet csapra s mintegy tizen ereget magukba az ötödéves, finom sági bort. Kilenc jó vő cimborá ünnepel Bódis urat s körülük nyolcan tíz korona napidíj kapnak az ünnepeltről. Régebbi években önkéntes névnapj és egyéb időbeni ünnepi s jóbarátai is voltak Bódis Bódinak, de rövidesen elmaradoztak, mert a fejenként kényeszerből elfogyasztott négy — öt (sőt több) liter bortól oly csúfá tetteket, hogy másnap fényes reggel egy szekere rakva szállítottta bakz mindannyit Bódis Bódi. Egyedül ő rajta nem fogott még eddig a bor.

Éjféle jár az idő. Az areok tűzpirosak. Az ivók legtöbbször éri már, hogy ha egy, vagy két pohár bort még megiszik, teljesen vége lesz: lebukik a székről.

Egyik köpcös atyafi az ajtóhoz lép.

— Pardon azonnal jövők!

— Hahó, öcskös, nem szokól meg! — ugrik fel a góliát termelt Bódis Bódi s villámgyorsan bezárja az ajtót s a menekülő készülőt úgy vissza zökkeni székére, hogy szegénynek minden csonjta megéri.

— Fenéki azt a kukorítóját, mert a nyakatok közé ütök — kiált tompa, rekedt hangon Bódis s szikrázó szemmel körül az ivókon.

Egy luszéves vézna legényke megkopogtatta hangosan az asztalfeleket s felkiáltott:

— Kopog valaki az ablakon, megnézem, ki az? Hátha be akar jönni.

Azzal az ablakhoz ugrott, kinyitotta s kiugrott az utcára. Az előbb menekülni akaró köpcös atyafi is követni akarta példáját, azonban neki nem sikerült: lábainál fogva húzta vissza Boldizsár az ablakból.

— Tyű, azt a kukorítóját az ilyen vendégeknek! Az ablakon szökösnek el. . . Tudjátok mit, urak? Ezennel kijelentem, hogy aki még egyszer szökni próbál, azon huszonötöt végigverek — szót a gazda s bezárta az ablakot.

Aggodalommal tekintettek körül a mulatozók. Csak Bogyó Pali patvarista (egyedül ő nem volt napidíjas ivó) hunyorgatott bal szemével ravaszul társaira s mind a két oldali szomszédja felébe sugott valamit, azok pedig tovább a mellettük ülőnek. Erre aztán mindnek kiderült az arca. S amint aztán Bogyó Pali felült lendületes szavakkal a gazdát felköszönteni s felhajtották poharukat: mindannyian Bódisra rohantak. Kezét összekötötték s farkasguszba tették. Úgy aztán felültették gugalva az ágya közepére.

Bódis Bódi rugott, harapott s ordított torkakadadtából.

— Zsiványok, rablók! . . . Ilyen csúfá tesz-

nek a saját házamban! . . . Megöllek benneteket, ha kiszabadulok . . .

— Szervusz, öreg pajtás, — bucsuzott tőle elsőbűn Bogyó Pali. — Megbocsáss, hogy így kell bucsút vennünk tőled. De ha másképp nem ereszted az embert.

Magára hagyták a rabiátus öreg legényt az ivó pajtások. Mielőtt azonban cifra, kifordított áldásoktól kísérve eltávoztak volna, felzörgették a szobájában mélyen alvó gazdasszonyt, hogy majd tekintsen be Boldizsár urhoz.

Fáni kisasszony, Bódis Bódi érdemes, ötvenéves gazdasszonya (hogyne volna érdemes, mikor husz év óta el tudta tűrni gazdájá mindennapos ütleget) félígöltözöttlen nyitott be az úr szobájába s nagy, kövér tenyereit úgy összcsepcapta ijedtében, hogy akkorát szólt, mint egy pisztoly.

— Jóságos szent Istenem! mi a rosszak vannak a téns urral?!

— Ne obéssag! eleget ordított én. Huzd ki azonnal lábam és kezem közül a botot — kiáltott reá a farkasguszban lévő névnapos.

Fáni kisasszony (megköveteli mindenkitől a kisasszonyi titulust, tehát én is köteles vagyok úgy nevezni) most vette meg csak jobban szemügyre a gazdáját s látta meg, hogy az onnét mozdulni sem tud addig, míg csak ő nem akarja.

— Huzd ki rögtön a botot s huzz kést, vagy

előbb is észrevehettek volna, hogy hiányzik a mozgalom benzinje, a — pénz.

Mert a lelkesedés, a szőfecsérelés, a cikkezés, a frázispuffogatás és csak vaktólés, amelynek eleve ereje nincs és amelyet sokkal magasabb, sokkal realitásos és hathatósabb anyaggal kell behelyettesíteni.

Ellenfeleink hadállásait, taktikáit, terveit kell ugyan szemmel tartanunk, de Horváték mesterkedéseitől komolyan tartanunk tán mégsem kell majd. Még akkor sem, ha Fericsáncita családja a Hrv. Pravo a muraközietek, ahol 300 muraközi családot akar letelepíteni 7000 holdnyi földön.

A népboldogítás, meg a népboldogítás ugyanis nem egészen mindegy. És rendszeren nem boldog az, akit erőszakkal akar valaki boldogítani.

Főleg üres kézzel, de teli szájjal.

A murai aranyosás.

Már több ízben megemlékeztünk azokról a munkálatokról, melyek során Muraszterdahely szomszédságában aranyat mosnak ki a Mura főnyéből. Ezek a munkálatok nagy port vertek fel országwide s annál inkább kellettek nagyobb feltűnést, mert tájékozatlanságból kifolyólag a valóságól meglehetősen távol álló, sőt sokszor egészen valótlan hírek forrásai lettek.

Miután, a múlt héten az aranyosás munkálatait megtekintettük és módunkban volt az aranyosásról s az egész vállalatról meglehetősen hű képet magunknak alkotnunk, kötelességünknek tartjuk a fontos vállalkozásról beszámolni, annyival is inkább, mert magyar vállalatról van szó, mely nemcsak a Muraköz felvirágoztatására alkalmas, de siker esetében a magyar bányáipar fellendítésének is megindítója lehet.

A kísérleti vállalat lelke ifj. Sporzon Pál magyaróvári gazd akad. tanár, aki mint bányatulajdonos, már évek óta a Mura főnyében évezredek óta összegyűlt aranytartalom meenyiségének meghatározására kísérleteket folytatott s megállapította, hogy már a felső rétegekben is annyi arany van, amennyire már egymagában is rentábilis vállalatot létesíteni lehetne.

Miután azonban a kavicsréteg vastagsága 5 méteres és 5 méteren felüli méreteikkel bír és Sporzon tanár úr eddig csak

a felső rétegekben dolgoztattott — hogy az egész réteg aranytartalmát megállapíthassa, a »Dezso« kotróművel hozatta le a Murára. Egyrészt, hogy az egész kavicsréteg aranytartalmának átlagát köbméterenként megállapítsa, másrészt azért, vajjon az aranytartalom a mélység felé növekedőleg avagy fogyólag telepedett-e le annak idején?

Igy nyilvánvaló, hogy a Murában a kotrást ez idő szerint sem spekulációból, sem abból az okból nem végzik, hogy üzletet csináljanak, de hozzá fogtak a Mura medrének kikutatásához tisztán tanulmányozás céljából. De az is nyilvánvaló, hogy ez esetben nem külföldi, hanem tisztán magyar vállalatok állnak szemben; mert a költségeket a kísérletekhez Szabjély Gyula udvari tanácsos és Rendes Izidor budapesti szállótulajdonos, tehát magyar emberek adták össze s a műszaki vezetés szintén magyar emberre, Hodlicska Imre erdélyi származású bányamérnökre van bízva, aki mellé mint gépézmester, Sporzon Pál tanár aszisztense, Rády Albert mérnök van beosztva.

Téves tehát a fővárosi lapok ama fel fogása, hogy itt angol vagy francia tőke van érdekelve, mely üzletszerű üzemet folytat a Murában. Erről itt egyelőre nincs szó s csak az ezen kísérleti kotrási munkálatok befejezésével konstataált eredmények lesznek hivatva eldönteni, hogy rentábilis üzletek lehet-e később létesíteni, amikor a kezdetlegesség munkálataim túl a költségek is tetelesen apaszthatók lesznek.

Annnyit azonban már most meg lehet állapítani, hogy a Murában folytatott kísérleti kotrással azt a finom, szinte lehetetszerű, szemnyagságú aranyt is feltétlenül fel tudják fogni — még pedig a mosóasztalokra került aranytartalom 90—95%-át — azokkal a mosóasztalokkal és kókuszszőnyegekkel, melyeket Hodlicska Imre bányamérnök hosszas kísérletezés után megállapított s a Muraszterdahely melletti aranyosó telepen első ízben, még pedig fényes sikerrel alkalmaz.

Hogy ennek a tanulmányoknak mily nagy a jelentősége, kitűnik abból, hogy amit eddig az összes külföldi szakértők lehetetlennek tartottak, azt Hodlicska aranyosó készülékével megdöntötte, t. i. bizonyította, hogy a folyóvíz homokjából a finom arany szemek kimosása is lehetséges.

A mélyebb rétegek kutatása mellett tehát a murai aranyosás jelentősége ebben is rejlik. Ennek sikerei nemcsak Muraköz közgazdasági viszonyainak javítására vezethetnek, de a magyar bányáipar fellendítésére is.

A Mura medréből kimosott arany mennyiség még nemcsak a muramenti aranyosást teheti a tudományos világ előtt emlékeztetővé, de a magyar technikai tudás, egy magyar bányamérnök lángelméjének hirdetője is lehet!

Az aranyosás kulturális tekintetben is tényező. A Mura mellett máris egész koloniat, teremtet, melyen három lakóházat s egy raktárt találunk.

A telep lakói a mérnökökön kívül 2 gépész, 2 fűtő, 1 kotrómester, 12 munkás, 3 aranyász, 1 ács, 1 előmunkás s 1 szakácsné.

A kavicsos homokot a transzmissziós hajtókerékkel emeli ki a kotrógép a Mura medréből a n. kanalakkal, miközben a homok kimosása után a gép a kavicsot a folyóba visszaszórja.

Eddig körülbelül 600 köbméter földet emeltek ki. A megcsejtelt vizsgálat szerint köbméterenként 0,2 g. aranyt állapítottak meg, ami rendkívül fényes eredmény, mert

köbméter földben átlagosan 0,1 gramm aranyat találtak eddig. A többletet a mosóasztal rendkívül finom volta idézi elő, melyek segítségével a legfinomabb arany szemek is megmenthetők.

— **Kérelem.** Csáktornya előljárósága azon kérelemmel fordul a jószívű és áldozatkész közönséghez, hogy a városi szegények, nemkülönben a József Szanatórium tüdőbetegei részére felajánlott filléreiket a Mindszentek és halottaknapján a szokásos helyeken (temetőbejárat és templomnál) felállított perselyekbe dobni sziveskedjenek. Emlekezzünk meg e napokon azokról, kiket a nyomor, szenvedés és nélkülözés oly nehezen sújt s ajánljuk fel filléreinket azok nyomorának némi enyhítésére.

K Ü L Ö N F E L É K .

Mindszentekkor

A nap lement, beállt az esti szürkület.
Gyászba öltözött nő két kis árva vezet . . .
Megtört arca olyan halvány, hideg, fehér
Mint a fa ágain csillogó téli dér.

Újtát balra veszi, oda az ösvényre,
Amelyen jó férjért vitték temetőbe . . .
És rá gondol azon ünnepeles napra,
Amikor férjével volt a lakodalma!

Óh hatalmas Isten, miért adtad mindezt?
Szíveim már nem bírja a sok kint gyötrelmet! . . .
Allg hantoltuk el szeretett gyermekem,
Férjem is itt hagyott . . . bánatos a lelkem!

Szorítja erősen gyermekoi kezét,
Imádkozik buzgón, férjeért könyörgést.
Tétovázva lépdel, . . . nem is veszi észre!
Siralom vanak már mögötte, előtte!

Végignéző a gyertyák ezernyi csillagán,
Fájdalomban tör ki, láháról lerogyván . . .
Bánatos nép gyűl ott, a részvét mellette,
Gyöngéden feltöngjék . . . egy sírhoz vezetve.

Mindenkinek szeme, a nő felé fordul.
Késő van már! . . . késő, a harang megkondul.
Zúgnak a harangok és el is hallgatnak
A teny lévő népek lassan eloszlanak.

Elment már mindenki, senki sincs már ott fenn,
A bánatos özvegy imádkozik térdén
Ima kél ajkáról keserűen zokog,
Lenn a fagyos földben megmozdul a halott!

... A gyertyák csillaga már-már alvófényben
Ünneplécsend csend lesz tenn a temetőben.
Az özvegy még térdel, imádkozik és sir,
Mintha megmozdulna a szívéhez mött sir!

... Zúg a szellő, sivat! könyeznek az árva,
Reszognak, ropognak a szomorú fiútlak.
... Tornysötöl a felhő . . . és az ég beborul
A harang zúgása hallik a távollóll!

Hegedűs A. Elek

— **Hálás jegyzők.** A kollegiális szeretetnek ritka jelét tanusítottak Zalavármegye jegyzői, amikor Légrad néhai kiváló jegyzőjének, a Zalavármegyei jegyzői egyesület volt agilis elnökének közadakozásból siremleket emeltek. A siremleki felavatása mult vasárnap történt meg Légradon telekemeiő ünneplécsend keretében. Az ünneplécsen a megyei jegyzőkön kívül jelen volt dr. Thassy Gábor főorvos s Batthyány Pál gróf képviselőleltén Czukeller Lajos a volt főispán titkára is. Az ünneplécsen a jegyzők közgyűléssével kezdődött, melyen Harmat Nándor ügyvéti jegyző a siremleki létesítésének történetét olvasta fel. A közgyűlés befejezésével megtartott gyűléstisztelet után a temetőben folytatódott az ünneplécsen, ahol a siremleket F. Babai Gyula

ollót; vád: le kezemről a spárgát, te boszorkány, mert agyonlított!

Az öreg legény vén kisasszony gazdasszonya elgondolta, hogy amint ő kiszabadítja Boldizsár urat a farkasgusból, annak az lesz első teendője, hogy őt, mint legközelebb éret, dühében felholtra veri.

— Siess már, te sárkányfajzat!

Fáni kisasszony nagyot, merészet gondolt: Igen, kiszabadítja, de nem ingyen.

— Mit ad, ha kiszabadítom?

— Ezt a botot a hátadra!

— Tudja mit? Kiszabadítom, ha megígéri, hogy elvesz feleségül.

— Mit beszélsz, te-te tüzre való?!

— Vegyen el feleségül!

— El-elveszlek, csak eresz már te, seprűs boszorkány!

— Esküdjék meg.

— Esküszöm, de előbb majd agyonlított!

Pár másodperc múlva kiszabadult békájából Bódis s hatalmas botját kezében szorongatva némán állt gazdasszonya előtt. Az pedig meghunyázkodva, megadással várta az ütleget.

— No, miért nem üt hát?

Bódis Boldizsár hosszasan nézte az ő oldalán megöregült barátságos kövér arcot s valami előtte ismeretlen vendég, egy kis lútvány nedvesség tozózott szemébe:

— Mit üssék rajtad, ha már a feleségem akarsz lenni!

légrádi plebános beszentelte s a kath. hitközség nevében átvette. Az ünnepély a síremlék megkoszorúzásával ért véget.

— **A főispán installációja.** Az új főispán fogadtatása tárgyában rendkívüli törvényhatósági közgyűlés volt múlt csütörtökön Zalaegerszegen, melyen Árvay Lajos alispán elnöksége alatt a beiktató közgyűlés sorrendje a következőleg állapított meg:

Az alispán megnyitja az installáló közgyűlést, azután a közgyűlés a főispán vezetésével ünnepi misére vonul. Miután a közgyűlést újból megnyitják, erre külön bizottság meghívja a főispánt, ki leteszi az esküt és elmondja székfoglaló beszédét. A törvényhatósági bizottság nevében Kroller Miksa zalavári apát üdvözi a főispánt. A főispánt a vasúli állomáson Hertelendy Ferenc üdvözi, a vármegye székházán pedig a tisztkar élén Árvay alispán. Ugyancsak a vasutnál fogadják az alispánt Zalaegerszeg városa is.

— **Megbízás.** A vállas- és közoktatásügyi miniszter Dobosy Elek áll. isk. titkót a polg. lányiskolában az énektanítással megbizta.

— **Gazdasági tudósítói.** A földmivélségi m. kir. miniszter Szép János miksavári kántortanítót a csáktornyai járás 3-ik körzetére gazdasági tudósítónak kinevezte.

— **Kisorolt esküdtek.** A nagykanizsai kir. törvényszék kisorolt jövő havi esküdtszéki tagjai között Muraközöböl a következő esküdtek foglaltak helyet: Wollák Rezső, Hülsch Manó (Csáktornya), dr. Zakál Lajos, Kramarics Viktor (Perták), Knezevics Viktor báró (Stridóvá), Pollák Lipót (Kotor). Az esküdteknek nov. 6. és 7-én dolguk lesz Nagykanizsán az akkorra kifűzött tárgyalásokon.

— **Szanatorium gyűlése.** A József Kir. Szanatorium egyesület javára vármegyei alispán rendeletére a járás területén okt. 30-tól november 6-ig lesznek a gyűlések. A járás főszolgabírája már intézkedett, hogy a községekben a gyűlések a helyi körülmények figyelembevételével megfelelő módon fogantosságtalanak.

— **Halálozás.** Városunkban, mint igaz részvétellel értesülünk, egy közbecsülésben és tiszteltben álló családunk utolsó tagja, Prey Emilia urnő, hosszas betegség után f. hó 23-án örök álmra hunyta be szemét. A megboldogult iránt, ki a játékonyság terén nemes lélekkel kivette mindenkor a részét, az egész városban ószinte a részvét. Szerdán délután temették el. Legyen áldott emléke!

— **Közgyűlés.** A polg. isk. tanárok Zalamegyei Köre ez évi közgyűlését nov. 11-én Csáktornyan tartja meg az áll. polg. iskolában, a következő tárgysorozattal: A gyűlés megnyitása; elnök jelentése; a múlt közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése; a titkár és pénztárnok jelentése; a számadások megvizsgálása; a Győrvidéki Kör átirata a polg. leányiskolai tanterv módosítása tárgyában; a pénztári főnökség hováfordítása; indítványok. — A közgyűlés előtt gyűlés lesz. A közgyűlés nyilvános.

— **Főszemle.** A tartalékos tisztek főszemléje nov. 4-én, a zászlósok, hadapród és hadapród jelölték nov. 7-én; a tart. tisztek utószemléje nov. 14-én, a zászlósok, hadapródok és hadapród jelölték nov. 16-án d. e. 9 órakor a cs. és kir. 48-ik hadkieg. ker. parancsnokságnál fog Nagykanizsán megtartani.

— **Zeneestélyek.** Balogh Károly kiftűnő zenekara minden kedden és pénteken a Gerstmann kávéházban, szerdán, vasárnap a Zrínyi szálló kávéházában, csütörtökön és szombaton a Zrínyi szálló éttermében hangversenyez.

— **Esküvő.** Múlt vasárnap Steiner Elza kisasszonyt oltárhoz vezette Fischer Adolf gyári művezető.

— **Öngyilkosság.** Özv. Bezeredy Istvánné szül. Vizmathy Gizella, néhai Vizmathy Manó volt katori jegyző leánya, f. hó 22-én öngyilkosságot követett el Győrött. Felakasztotta magát egy ottani szállóházban s mire észrevették, már halott volt. A szerencsétlen asszony Győrbe innen Csáktornyáról utazott múlt szombaton, hogy egy ottani fiát, ki a győri internátusban nevelkedik, meglátogassa. Teltét búskomorságban követte el, melybe férjének két év előtt történt elhunytja alkalmából esett. Idegáját csak okozta édesapja halála, aki a nyáron ugyancsak öngyilkos lett. Néhai úr Nován jegyző volt. A boldoguliban, ki három árva! hagyott maga után, a helybeli polg. lányiskolai internátus vezetői, a Bezeredy nővérek, sógornőjüket siratják.

— **Felügyelet nélküli gyermekek.** A sok tüzesetnek, mely vidékünkön utóbbi időben jelentékeny méretekkel öltött, tulnyomó részben gyermekek az okai, akiket gondatlan szülőik felügyelet nélkül hagynak. Egyik-másik esetben a hatóság ezt ugyan megállapítja, de az esetek rendszeresen tanulság nélkül valók. S újból ismétlődnek. Így történt ez legutóbb Bánfihegyen is, ahol Szitár János és neje oдавó! lakosok szintén elmulasztották gyermekek fölött a felügyeletet gyakorolni, mielő kifolyólag Bánfihegyen is tűz támadt, mi Szitár két kis gyermeke idézett elő: gyufával játszottak s ennek lángjától az épület zsupos tejeje tüzelte. A ház tulajdonosa Matuker Péter stajeroszági lakos volt, aki a tűz folytán 400 K kárt szenvedett. Kára nem térül meg, mert házat elfelejtette biztosítani. Károsak lettek azonban a szőlők is, akiknek összes holmijuk s takarmányuk is tönkre ment. Az ő kárukat is 230 K-ra becsülték. Tetejében fel is jelentették őket a helybeli kir. járásbírósnál köteles felügyelet elmulasztása miatt.

— **Nagylelkű tolvaj.** Verbják Ilona bánfihegyi lakos jelentést tett a csendőrségnél, hogy nyitott lakásában lévő zárlatban szekrényéből 20 K készpénzt elloptak. A csendőrség a mulatkozó nyomon haladva csakhamar megállapította, hogy a pénzt Pihár Borbálya ugyanottani lakos tulajdonította el. A további vallatásból kitént, hogy Pihár Borbálya a pénzt Filipics Ferencnek adta oda, akivel vadházasságban él. Filipics Ferenc a pénzen gesztenyét vásárolt, mellyel kereskedni akart. Mindkettő a kir. járásbírósnál feljelentett.

— **Hirtelen halál.** Bukovecz István 62 éves gazdálkodó e hó 23-án a Szentmargit-hegyhez tartozó Györgyhegyen hirtelen meghalt. Halálát a megejtett boncolás szerint szívizélhűdés okozta.

— **Csak egy virágzálat!** Csak egy virágzálat kér a József Kurályi herceg Szanatorium Egyesület halottaknapja alkalmából a tüdőbetegek megmentésére. Egy virágzálat abból a koszorúból, melyet szeretnénk sírjára helyezünk. Ki ne szívelné meg ezt a megható kérést és ki sajnálna egy kis szerény adományt erre a nemzetergeitő célra. Hiszen, ha lesz az országban több tüdőbeteg gyógyító intézet, nem fog idő előtt országnak annyi ezer meg ezer ember. Nincs az országban olyan zuga, ahol a halottaknapja alkalmával ne gyűjtenének. Nagy a gyűjtési kedv pátriánkon és a megyében is, úgy, hogy bizonylan nem fogunk szágyenkezni a szeretetlenség miatt, melynek egyedül tulajdonítható, ha ez az országos gyűjtés teljes sikert nem lát.

— **Körözött tolvaj.** Zalai Iván zalaegerszegi lakos f. hó 22-én a Bárány szálló szolgájának egy papirskatulyát adott át megörzést végett, melyből azonban következő nap egy 400 K t. erő női aranyóra és 120 cm.

hosszú aranylánc egy rajta lógó Mária Terézia — tallérral hiányzott. A lopott jószág Tomásovics Rezsóné budapesti lekos tulajdonát képezte. Az ismeretlen tettest megszerzte körozik

— **Orgazdák.** Jambrovics József lapáthegei és özv. Pergár Éva vashegyi lakosokat a kir. ügyészségnél feljelentették, mert orgazdaságon tetten érték őket. Ebbe a rájuk nézve kellemetlen helyzetbe azért estek, mert Putz Antalló! 1 db lopott marhát vettek, melynek gazdája Sandtin Magdona ugyan csak stajeroszági lakos volt, akitől Putz a marhát jótalanul hajloltta el.

— **Arcképes igazolványok lebélyegzése.** Kiknek féláru utazásra jogosító igazolványuk van, lebélyegzés végett már beküldhetik a máv. igazgatóságához (Budapest, Andrassy-ut 73—75. sz.); legkésőbb azonban még a folyó évben december 31-ig eszközölhető a megújítás. Mindenki a hatósága által látványozott és lebélyegzett kerényen mellé 2 koronás lebélyépet tartozik mellékelni.

— **A gözgépezelők és kazánfűtők legközelebbi képestő vizsgái Sopronban nov. hó 5-én délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kelletlen felszerelt vizsgálati kerényen a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők. Deák-tér 8.**

— **Minden ízében hazai gyártmány a RÉTHY BELA gyógyszerész erdelti pemetefü-cukorkája, a köhögés és a rekedtség hírneves háziszere. A csinos kék papírdobozok, melyeken mindenkor rajta van a készítő aláírása, szintén hazai gyártmány — Számos hamisítvány lévén, a Réthy névre különösen kerétek ügyelni.**

— **Országos vásárok.** Csáktornya nagyközségben az 1912-ik évi országos vásárok a következő napokon fognak tartani: 1. Balázsnapi vásár szombaton február 3-án; 2. Nagyhelyi vásár hétfőn április 1-én; 3. Péter és Pálnapi vásár hétfőn július 1-én; 4. Porcinkulánapi vásár szombaton augusztus 3-án; 5. Teréznapai vásár hétfőn október 14-én; 6. Katalin napi vásár hétfőn november 25-én. Ezenkívül minden szerdán hetivásár szerés felhajtással, továbbá január 3., február 7., március 6., április 3., május 1., június 5., július 3., augusztus 7., szept. 4., október 2., november 6. és december 4-ik napjaira eső szerdán rendez szarvasmarha vásár.

— **Eladó új bor.** Badacsonymelléki 100 akó kiftűnő minőségű ujbormacsaladom. Zalaszentiván-Zalaszentlőrinc. Hegedűs A. Elek föld- és szőlőbirtokos.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik boldog emlékü kedves sógornóm, illetve jó rokonunk elhunytá alkalmával mély fájdalomukat igaz részvétükkel, s a temetésen való megjelenésükkel enyhíteni iparkodtak, fogadják ez úton halás köszönetünket.

Csáktornya, 1911. október 25-én.

Kollarits Imre és a rokonság.

Köszönetnyilvánítás.

Mindama jó barátainknak és ismerőseinknek, kik boldogult Miszer Rafael elhunytá alkalmából részvétüket kifejezésre juttatták s főleg Golub János plebános urnak a szertartás körüli funkciókért, halás köszönetet mond, Alsódomború, 1911. okt. 26-án.

A gyászoló Miszer család.

Szerkesztői üzenet.

Z. Gy. Mind ide jött, de csak lassanként jelenthető meg. Mindent közlünk, mert minden gondolata aranyt ér. Bár arra az életben is felváltatná.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržanja novinara, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijli list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:
Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert let 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i faj računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SANDOR.

Domovina.

Dragi prijatelji, jeli vi znate, kaj je domovina? Kada iz daleka potujete proti svojemu mirnomu stanu i kada se preblizavate k svoji rodjeni zemlji, znenada se vam odpreju vusta: ah! hvala Bogu, doma smo. Vi si mislite, da nikaj drugo je ne domovina, kak ona hizička vu koju se vu zločestim vremenu polegnete, koja vas brani od zime, od deždja i od vihra. Samo ono mesto je domovina, gde vas je mati na svēt porodila, od kojila i od hranila.

No! naj bude onak: domovina je ono mesto, ona hizička vu kojuj vas je sam višnji Bog na svēt stvoril. Domovina ste vi sami s vašom milom drobnom decom s vašom rodbinom.

Pitam vas zato, pak jeli itak imate radi ovo domovino?

Ah! kak nebi poštivali ono zemlju, koja vas hrani, kak nebi se vu srcu raduvali svojim bližnjim! Radujemo se on črni mater zemlji, vu kojuj i vekivečno počivati očemo i vu kojuj zemlji zjediniti se očemo s našimi roditelji, s našom decom s našimi prijatelji.

Tak odgovori na moju pitanje svaki poštenjak, koj samo malo človečko čullivost ima. Pokaže s čini, da je pripravljen makar i krv stočiti, preljati za ono mesto koje mu život da, vu kojom mestu mu otec, mati, deca čekaju dušno gori stajanje.

Kaj bi takovomu človeko rekli, koj se od strani, kada se mo hiza vužje i ostavi nutri s groznom smrtjom poginuti svoju pravo krv, svoju pravo decu; a mogel bi

bil još pomoći? Svaki bi mo rekel, gda je hušji od nēmoga maršeta. Svako živinče bilo vuk ili medved do zadnje kaplice krvi brani svoju gnjezdu. Naj proba nešči mladoga orlina bantuvati, kada mo je mati doma! Još jedna hitvalna kvočka si brani male piščance.

Človek je na Božji kip stvorjeni i s dušom na deljeni, pak on bi za pustil decu? Onda nije vrēden, da sunce nanjega sija.

Tebe pitam s dušom i spametjom na deljeni človek, kaj bi napravil, ako bi ti nešči pod silom vđril na tvoje silje, na tvoju imanje, na tvoju drago i ljubezno decu?

Ja očem mesto tebe odgovor dati. Sgrabil bi sekiro, kosu ili rasuhe i proti bi se postavil živano, koj oño bantuje, kaj nije njegov i branil bi svoje, do zadnje kaple krvi. Branil bi decu, branil bi zemlju, koja ti život dz.

Jeli bi pak ti srdce se razmeklo, aki bi ti suseda nesreća s ognjom postigla? I na to dam odgovor.

Išel bi branil, prvić poleg dušnoga spoznanja, poleg naše kršćanske vere, drugoć pak, doklam bi prijatelja branil i sam sebi bi bil na pomoć, jerbo i moje bi lahko zgorelo. Dakler: domovina nije samo moja hizička, nego i čela občina.

Koji su pak oko vode, dojde povodnja i oblje na jedenput po deset ili i više občinah, kaj si svaki jedini pomore? Nikaj! Svaki gleda, da si barem življenje obrani. Ovi se moraju svi skupa složiti, svi: skupa dogovoriti, da skupnom jakostjom, skupnim stroškom se budeju nevolji branili, lojest budeju zagatili vodu po onaj mestah, gde

njim vu jedno ili vu drugo občinu vđira. Moraju si svi skupa takov sanc napraviti, da svi skupa se rēšuju ove grozovite nesreće. Gde je tu jeden sam človek! Svi zajednoga, jednu za sve! To je pravičnost. Evo je opet domovina!

Gledajmo na dalje. Mesto deset občinah mislimu si na čeloga orsaga našega, našo lēpo magjarsko domovinu. Ako napravim mesto povodnje nekakov neprijatelj v dere vu orsag.

Nije smeti si tak misliti: Ja jaku rad imam decu i poštujem svoju ženo. Pripravljen sam do zadnje kaple krvi je braniti. Imam hižu, zemlje, imam konje i drugo marho, imam svakojačko blagu, ovo je moja domovina, ovo očem ja braniti proti svakomu neprijatelju. Svaki človek naj tak napravi, naj brani svoje, kak dugo more, ja hormes ni napravim niti jeden korak za drugoga.

Koj si tak misli, on je ravno takov, kak cigan vu laboru, da prosi kaprala najmu pokaze, koj je njegov neprijatelj, jako bi se rad žnjim podobrikal.

Domovinu moramu braniti. Domovina nije samo moja hizička, moje polje. Domovina je sve ono, kaj je vu ovim lēpim našim magjarskim orsagu. Sve blago, svi ljudi, sva mala decica. To moramo svi skupa svojom najvećšum jakostjum braniti. Za domovinu moramo sve dobrovolno pretrpeti, sve alduvati, makar i krv preljati.

Sveti je on aldov, kojega za domovinu donesemo, lēpa je ona smrt, koju za domovinu preterpimu.

Kaj more jedna mrtva mati?

U prostranoj sobi vlada grobna tišina; nikakov niti najmanji stropot nebuni toga svečanoga mira, — jedino stara ura na stieni viseća se glasi svojim monotonim i jednakim glasom »tik tak«.

U sredini sobe su postavljene skolkje ili mrtvačka postelja, crnim suknom preoblečena, sa šest sviećah gorećih sa svake strane, kakti straža postavljenih. Na skolkah počiva mrtvo tielo nieke žene. One goreće svieće razsvietljuju grozno onu polutminu sobe, a bacaju svoje bielo svetlo na jedno bledie lice i takove ruke, oko kojih je čislo ometano. Duga biela smrtna haljina, sa zlatnemi zvjezdami posula pokriva mrtvo tielo. Na jednoj strani pokraj skolkah stoji nieki visoki, bledie gospodin, čiji ukočeni pogled, pun suzah, nepomično na bledom licu mrtve žene počiva. U skromnoj tihoj boli raztalen, stoji sada tu kraj skolkah ili odra svoje matere, nepomično, bez plaća njezin sin, samo mu na čase ustnice za drhću bolno, te se namrgode, kak da je nekaj gorkoga kroz nje prošlo.

Sin njezin bil je učen čoviek, koj je svojom učenostju dotieral, da je postal na visokih skolah profesorom naravoslovnih znanostih. Njegovo ime uživalo je na dalekoma vrlo dobar glas, a najme med učenjacima, — a to sve je on imal zahvaliti, požrtvovanju ljubavi, materinskoj skrbli vosti i trudu ove tu sada mrtve matere. Sada mu se čielu njegov život ovde pred očima okupi, prsa mu se čine pritisnuta i prevuzka, dihanje otežčano, kak da se njegova čielu unutarnjost kani proti ovomu gubitku suprotstaviti. Njega tiska velika težina radi toga gubitka, najme gubitka one, koja mu je život dala, koja je samo za njega živela te kojoj je on bil najdragši. On je sada simo došel, da dobi od nje još zadnji blagoslov, da još jednom njezinu drhću povehnenu ruku očiti na svojoj glavi; sada je ta ruka ukočena, bleda, zdena, a mati mrtva.

Sin, koj je med drugemi znal svoju prisutnost duha si zadržati, koj pred očima drugih nije smel niti hotel slabim biti, on sada, dok je sa mrtvom na samom, slabodno postane slabim dietetom.

Lagano i tiho se prigne preko mrtve, te njegova usta pritisne žarko na njezina, na posmiešak se držeća mrzla usta; dvie debele suze se spuste po njegovem zarzenim licu i padnu na lice mrtve matere.

Ob, kako mirno i blaženo počiva! — Dobra, stara majkica leži tu tako mirno i tako tiho; ona je izživela pretrpela. Njezinu vierno srdce, koje je samo za njega čutilo, šnjim se ufalo i za njega u strahu bilo, netuće više. A one drage vierne oči, koje su ga pazile i nad njim dan i noć bdile, te koje su se za njega plakale, a u povoljnom stanju se šnjim zajedno smiejuskale, i koje su opominjajuć ga i predbacivajuć mu u njega svun materinskom nježnostju toliko krat vuprte bile — iste ove oči su zaprte za uvieke. Ona usta, koja su u neizmernoj materinskoj ljubavi svoga jedinca toliko krat kušovala, koja su uvijek opominjala, nikada pravoga puta dužnosti, krieptosti i pravednosti neostavili, ona usta su za uviek zaniemela. A one ruke, koje su ga nosile, vodile, dragale i — kaznile, su mrzle, ukočene negibljive. — Sve je mrtvo!

KAJ JE NOVOGA?

— **Osobni glas.** Festetics Tazsilo vojvoda je tekućeg meseca 15-ga dana iz Kesthelju na Csaktornja došao, da Festetics Jenő grofa u Zalaujavaru pohodi. Visoki gost je posle podne ob 1 vuri s brzovlakom došao na Csaktornja, i posle podne ob 4 vuri s brzovlakom već je nazajputovao na Kesthelj.

— **Umiranje.** Toth Lajos kr. magj. posta-i brzojav glavninadzornik je tekućeg meseca 16-ga dana u svoji 47. letni dobi u Peču umrl. Pokojnoga je u Csaktornja varasu svaki poznal, jer čez 15 let je pri mjestni pošti kakti glavbar bil u službi. Za njega udovica, Lajos i Tivadar sini, na dalje veliko rodbinstvo tuguje. Njegov sprevo je oktobar mesec 18-ga bil. — Doba Tamaš vlastelinski kovac je oktobar mesec 16-ga dana u njegvi 72. letni dobi na Lapanj-Ujduvaru umrl. Za njega Doba Kalman murasentmartonski notariuš, kakti pokojnoga sin, tuguje. Oktobar 18-ga dana pred poldan je bil sprevo u Murasentmartonu. Nek počivaju u miru Božjem!

— **Dar.** Grof Festetics Jenő je csaktornjaiski ženski družtvi 60 kurun nagradu daruval.

— **Nova občinska hiža.** Perlak velika občina novu občinsku hižu zida. Staru občinsku hižu reztepa i novu hižu na štok da zidati. Zidjenje budu na protuletje počmeli.

— **Telefon u Perlaku.** Od prvoga novembra moći već na telefonu se spominati s perlakskim stanovnikom.

— **Novi špital.** Nagkaniža varaš dobi novoga špitala. Vezdašnjoga staroga špitala budu preobrazili i za 741 jezer kurun novoga špitala zdignuli. Bože moj, kada će dojtj ono vreme, da i mi budemo dali zidati ovdje u Csaktornja varasu za stran Medjimurja jednoga špitala? Ufajmo se, mortig i to vreme dojde!

— **Odputovanje.** Od csaktornjaiske kr. državne preparandije četvrtje godine dijaki su tekućeg meseca 20-ga dana s direktorom i s dvjema profesorima na Murasendhelj odputovali i tamo ono postojbinu, gde zlato pereju, pogledali. Odputnici su on dan odvećer nazajdošli na Csaktornja.

— **Ognji.** Oktobar mesec 17-ga dana je na Murasilvagju ogenj bil, koj je Mutvar

Janošici, Juras Jakabu, Strahia Mkošu, Vrancić Jakabu i Bobičanček Tamašu, tamonjji gazdim štale, škednje, pojate, i vu njem krme i zito uništli. Kvara na 5 jezero 360 kurune šarcaju. Ognja su deca zrokuvala, koja su pri Mutvar Janošica dovici vu škednju ognja vužgali, da se polag njega topiju. Nesreća je velika, ar zgorete zidanice su samo na 4 sto kurun bili osjeguravane. — Ogenj je bil i na Vizisenjgörgju, gde su se Šopar Andrašove pokrajine zgorete. S zgoretom krmom skupa kvar je 1 jezero 690 kurun. I ovoga ognja su deca zrokuvala.

— **Električni lampasi.** Na mjestnim kolodvoru je do vezda poleg petroleumske lampase negda odvećer takva kmica bila, kaj je clovek skorom na nos opal. Hvala Bogu, vezda je i tomu konec. Od oktobra 19-ga odvećer već električni lampasi svetlju na celim kolodvoru, a bivše lampase su u penziu poslali. Na celim kolodvorskim teritorijumu 12 veliki i 200 male električni lampasi daju svetlost.

— **Željeznička pregrada.** Varmegijski upravni odbor je poiskal željeznickoga ravnateljstva, da u csaktornjaiskim kotaru vu oih mestah, gde ga još nē željeznicke pregrade, nek direkcija odmah da pregradu napravi.

— **Škola razvijanje.** Mikšavarsku školu, — kak čujemo, — budu razvijali. Školu u mjestu hoćuju razviti. Ali ako to ne bude moguće, onda se budu priključivane občine gorizvale, da svaka nek ekstra postavi školu. Mi se jako radujemo, ako u Medjimurju čim više nove škole goripostaviju. Im naša mila deca budu samo onda blažena, ako se u školah dobroga i lepoga učiju. U školu pak svako dete mora hoditi. Nek zemeju postavani mikšavarski stanovnički peldu od Dravafüred občine. Tamo svakomu cloveku dušno poznanje je vezda mirno, ar su dostig napravili tak Bogu, kak narodu stēm, da su si školu postavili. Mi se ufajmo, da mikšavarski verni i poštuveni stanovnički čim predi ali razvijaju svoju školu, ali pak svaka občina sama bude postavila novu školu. Daj Bože, kaj se naša ufanja spuni!

— **Sejem.** Na Csaktornja varasu održani zadnji orsački sejem (oktobar mesec 13-ga dana) osobito marvinski sejem je

jako veliki bil. Gori su tirali 3 jezero 300 konje, zdrebe, prodali su 895 komadov; bike su goritirali 310 komade (prodalo se 133), krave 500 (110), junice 350 (167) vole 60 (36), junace 400 (182), tele 150 (55) komade. Iz 1 jezero 760 komad rogatne-marve dakle prodali su 683 komade.

— **Dražesa bude željeznica.** Lukac Laslo kr. magj. financministar je zadnjic u orsackim saboru najavil, da od 1912 godinu januar 1-ga na državni željeznici bude tak putovanje kak i od robe odpremanje dražese.

— **Prisega.** Novi trgovački ministar, Beöthy Laslo je u minucem nedelju u Beč putovao, i drugi dan, tojest u ponedelek pred poldne ob pol deseti vuri u Hofburgu pred kraljom prisego položil. Pri ovi dieli je i grof Hedervari Karolj ministarpredsjednik nazocen bil. Za prisegom je kralj novoga trgovačkoga ministra na samoaudienciji prijel. Obedva ministri su još on dan nazajputovali na Budapešt.

— **Venčanje.** Karolj Ferenc Jožet nadvojvoda, budući priestolonasljednik je tekućeg meseca 21-ga dana držal svoje venčanje u Švarcauju s Zita vojvodicom. Na venčanju je i magjarski kralj nazočen bil, i na obedu lepu napitnicu rekel na mlade pare. Karolj Ferenc Jožet nadvojvoda je za venčanjem telegramma poslal svetelomu otcu, rimski papi u kojim za apostolski blagoslov i za dar zahvalosti očitova. Za tēm je novi par na automobilu u Wartholz putovao.

— **Veliki ogenj u Konstantinopolju.** U turskim glavnim varasu je u minucem tjednu opet veliki ogenj bil. Ogenj je u Bajjazit-fertalju i na Marmara-brežuljku pustlošil. Već kak sto hiže su zgorete.

— **Zbijeni minister.** U Španjolskim orsagu, vu Lissabonu su lamosnija ministra od nutrašnje poslov, kada je iz sabora vun došel, više ljudi około vzeli, i na pošteno ga sklopali, zbili. Redari su samo na težkoma mogli toga siromaškoga ministra osloboditi iz rukah ljudstvo. Ipak je nē dobro, ako je clovek i minister.

— **Veliki potres.** Iz Salonika telegraferaju, da je v tork v noći tam i vu južni Macedoniji veliki potres bil. Vu Koneški zvanog občini se je posta srušila i više menjših hiž se podrla. Nasreću niti jedan clovek je ni vumrl. Strah je veliki.

— **Na smrt je vpicih policajca.** Vu Paks občini je kesno ponoći trl i ružil jeden zločest dečko — Tabai Istvan — po krcmanskim obloku nek mu piti daju. Pokenhdob pak je već za tē kraj vura minula, tam stojeći policaj je opominal pijanca, da naj tiho bude i naj ne bantuje noćnoga nara. Krvolok se je na policajca postavil, tak da je on s revolvera moral streliti, ali nije trefil. Tabai je zatēmu znožom tak vpicih policajca vu srce, da je odmah mrtev se doli srušil, Krvoloka su zaprli.

— **Pobegli su iz Kiewa.** Pottam kak su vu Ruskim Stolypin ministra na smrt streliti, neimaju židovi mira. Četu imanje ostaviju tam i pobegneju vu ludji orsag. Minucu sredo je 140 židovov došlo vu Nagivárad na deset kolah, koja su voli vozili. Poglavarstvu njim je 500 kurun dalo na pomoć. Odvećer su već odšli proti Aradu. Poračunu za tri tjedne dojdeju vu Fiumu i odout po morju vu Argentiju, gde se nastlaniju.

— **Ulovieni krvolok.** Pred petimi letmi poleg Požona na Zergebregu su zalućenoga našli Gewissler Andraš zvanoga po-

Sin ovo promišljavajući zadržhe.

»Majkica moja!« — zovne ju tužno, a žalostan njegov glas se razlega po praznoj sobi, — ali majkica neodgovara više; ona ostaje niema, koja je ipak svaki kral na zvanje toga sladkog imena pritekla ili se barem veselo riečni odzvala. Sada tu mirno leži te niti priteče niti odgovara!

Pak kako je sin ljubav i dobrotu matere naplaćival? Sada mu svaki pogled, svaka rieč, svaki korak i svaki čin kojim je pokojniku žalostil, dohadja pred oči te ga pred njim samim obtužuje, ili bolje rekuć on se sam sebi obtužuje u nazočnosti mrtve si matere. A najviše ga terete njegovi nazori, kojimi je mater žalostil.

Mati je dobro znala, da njezin sin koj je profesor naravoslovnih znanosti, na temelju »slobodnih, naravskih izražavanjah« stoji na stanovištu tako zvane »viere razuma«. Ona ga je zaklinjala, da vjern svoga dielinstva i svojih prjadih neztvuje gizdavo tmini čoviečanske znanosti. Sin se je pri tom podsmiehal i žalil staru si majčicu, koja nije moderna žena, te još vjeruje u vrhunarska bića, a mati se je plakala.

Ove suze ga sad peku u dušnom spoznanju i on se spusti kraj odra na koljena te čelo i lice zakopa u mrtvačku haljinu tu ležeće pokojnice.

»Zar te draga majkica nikada više neću videti?« — veli — »zar smrt razstavlja za uvijek! Zar moj ograničeni razum i znanost imadu pravo, kad me uče, da kod razpada materije, i duše nastane, da poslie smrti više nema života niti saslanka? — Ne! I opeš ne! — Ja u prisutju mrtve mi matere čutim u sebi, da sam bil u bludnosti; ja čutim jakost i istinu batrivostvi viere, koja više stoji nego sva čoviečanska izražavanja i mudrovanja!«

Professor se stane, u oih mu se više suze i ves potresen se prigne preko pokojnice te ju kušne sa pozdravom: »Do vidjenja!« — Dakle ipak! — Dakle se ufa još šnjom sastati. Anda smrtjuom tiela nije sve otišlo u grob na napovrat! — On je opet svoju vjeru dobil.

Kaj nije bilo moguće živoj materi izvesti, to je izvela mrtva mati.

Em. Kollay.

lara. Već su ondaj zazvedili, da je siromak vu svoji pravični službi sgrubio življenje. Jeden tolvaj, koj je na bregu vu jednu hižu vdri, ga je zatukel. Dale su nikaj ni mogli pozvediti. Vezda za pet lét su stopram vlovili Šokonyai Laslo zvanoga 23 lét staroga mesarskoga detića, koj je valuvaj, da on je skonal polara. Vu želéžu su ga vu Požonj odegnali.

— **Sedemdeset fillérov.** Iz Nagj-salonte piseju : Ni davnja Bokor Albert zemelski gospodar je sedemdeset fillérov poslal Hazai Samu honvédskomu ministru. Pisal je, da ove penaze je za soldaću foringu dobil i zato pošla nazat, da su veliku krivicu snjim na činili. Minister je odmah kviziciju odredil. Kvizicija je znašla, kaj se pripetilo. Sentember meseca 3-ga dana soldaćija je prek Belfenjer občine išla. Občina je odredila dostaj foringi. Jeden oberlaidinant je zvun toga još jedna kola zahléval i zapoved'je dal fireru v noći ob jedni vuri naj mu to foringu odmah priskerbi. Firer si je zel četiri bake i sбудil je maloga birova skim je odišel k Bokor Albertu. Ov nije štel vu foringu iti, jerbo je čeli dan vu bližnji občini proja vozil i konji su jako trudni bili. Firer je zapovedal bakom naj podsiluma zaprežeju. Bokor je pešice za njimi išel i samo drugi dan na večer je dobil konje nazat. Ondaj su već tak zmoceni bili, da je jeden odmah vrkel. Za to su mu dali vu ime foringe sedemdeset fillérov. Sad je minister odredil, da mu celoga kvara povrneju. Proti oberlaidinantu pak su strogo istragu podigli.

— **Zaklal je ženo.** Vu Nagjperkata občini je Keceg Andraš krčmar s jednim kuhinskim nožom zaklal svoju mladu ženu. Nazočni ljudi tak veliju, da krčmar je vuni bil na dvoru, a žena pak je vu krčmi ravno pivu nesla jednomu mladomu dečki. Krčmar, koj je već predi bil strahu za ženu, prez svake reči je outar doletel i razporil je svoju tovarošicu. Tak veliju, da je pijan bil. To mu je tretja žena bila. Žandari su ga odmah vlovili.

— **Srdita sncha.** Popper Janoš trgovca žena se tak razsrdila na muža, da je pograbila jedno batinu i tak sbila svojega tovaruša, da se mu je više contih zdrobilu i morali su ga vu špital odpelati.

— **Naš kralj.** Čuli smo glasa, da naš kralj se je na Karolj Ferenc Jožef gostovanju prihladil i sbetežal je. Ve su nam već javili, da stari kralj se dobro čuti. Mirnoći ima, v jutro zaran kak je već privčen ob peti vuri se slane i v redu zveršava posle Apetita ima dobroga i za par danov čistam odsdravi. To je i naša želja.

— **Zgoreči veliki štacun.** Vu Londonu je ov tjeden velika nesreća se pripetila. Na večer se je Walwort zvani štacun vužgal i do zemlje zgorel. Štacunarova žena i troja deca su se zgorela, samo štacunara su mogli odsloboditi od strahovitne smrti, ali i on je tak teske goreće rane dobil, da su ga odmah morali vu špital odpeljati.

— **Obesil se je.** Dérer Jožef šest-najst lét star težak je ov tjeden sginul od svojih roditeljev. Roditelji su odmah stvar prijavitli na policiji. Odmah su počeli iskati dečka i našli su ga vjutro na najži. Nesrečni človek na gredu se je obesil. Istrogu su podigli i tak su znašli, da se je sam obesil.

— **Regula Ede.** Vu Edelenju je Regula Ede još v leti zatukel Ceisler familiju. Tojest krčmara, krčmaricu i jedno osemnajst lét staro pucu Žandari su ga na sletnoma

prijeli i ondaj je pred njimi valuvaj, da je to krvoločnost sam napravil prez svake pomoći. Ve su počeli suda držati zvrho toga. Vezda krvoloč taj pred sudram taj grozoviti čin. Veli, da su ga žandari jako mučili i z gladom trapili, zato je valuvaj. Vezda na svoje dva pajdaše oče zrivati sve i veli, da ou je samo pazil na vulici, da su ovi Ceislerove zaklali. Té dva pajdaši su mogli posvedočiti, da su onu noć domaj bili. Tak se vidi, da Regula itak štrik dobi na šinjak, zabadav laže i taji.

— **Tabor.** Još je ni mir med taljanom i med turčinom. Takvi glasi se čujeju, da su velike bitke bile i vnojo taljana i turčina je dolj opalo. Taljani ne ufaju nutri vu orsag, jerbo arabi su se proti stavili. Vezda njim je to cil, da spobereju od arabov oružje. Koga sa oružjum primeju, njega na smrt odsudiju. Već su tridestjednoga odsudili i odmah skončali. Da bude kraj ovi komediji, to nije moći naprē znati. Drugi kralji bi radi mir napraviti mednjimi, ali nikak je nemoreju skup složiti. Još vnoju krvi se bude preležalo, kak bude mir nastal. Toje samu segurnu, da turčin na svaki način bude sgrubil Tripolisa. Taljani još zmirum voziju soldate vu Tripolis, već njih ga blizu sojezjer tam.

Na grobih.

... Tam za gorom, po mrtvaškom vrtu,
Se spreham s zalostnim duhom.
Za vsó svétako sad srce razdrtu:
Tamo sklonjem mislim z zalostjom! —
A oko méne, glas čuje sad se mi:
„Glej sinko, kam došel buš i ti.“

... Tam pri križu se mi ustavi noga
A on napis — on kojega je, ? ... —
Iz sreća vije se molitva boga, —
Misel na to, i za druge sve.
A sveće plamtíši se jokajo mi:
„Glej sinko, kam došel buš i ti.“

... Tam na grobec se naslonim mali
Stiasno me sočutna lije bol,
Suza moči, ta na griček rali,
I glava skloni se mi često dol
A iz — groba glas sad se čuje mi:
„Čuj sinko, kam došel buš i — ti.“

Kutnyák Márton,
Keszthely.

Ljudi nesmiemo skušavati pa takaj Boga ne.

Došel k jednomu brijaču nekada jeden plemenitaš da ga podbriva. Skušavajuć kaj bu napravil. Metne na stol dva cekina i sabljo veleći mu : »Ako me podbriješ da me ne vrežeš zbrivom ovo ti dva cekina. Ako pak me samo malo vrežeš, prebodnem te! Izberi.

Brijač gledj plemenitaša, gledj cekine i sabljo na stolu, premisli pak reče : Premalo je moj gospodine dva cekine da stavim svoj život na vago, imam ženu i deco. Medjutim ja, ču poslati njim svoga detića da te cekine zasluži. Odiše.

Dojde detić i čuvši pogodbu plemenitaševu misli si : Ta »trebušina« mogel bi zgibati sam rad zbradom da ga urežem pa kaj bi onda moja Fanika ako me prebodne. — Pa reče plemenitašu : »Strpite se malko gospodine! Poslal budem vam našega inoša koj takaj znađe dobro podbrivati.«

Dojde inoš i kad čuje predlog plemenitašev premisljava i on nekaj časa, cekini su lépi moram nje dobiti bilo kako bilo — vze me sopuna i nasapuni plemenitašu obraz malo da ne i čelo i nosa, uzme britvo pak onak hladnokrvno potezajući

znjom simo tamo kak da ne niti potrebno na kaj paziti podbriva, » sreća je hotela da ga nigde niti najmanje ne ureže.

Pak kad ga opere i obriše reče mu plemenitaš :

»Siguren dečko si sreća ti je poslužila da me nisi vrezal uzmi cekine, ali znaj da ako bi me vrezal da bi te ja za istinu prebodol.«

»Nebi me né gospodine!« reče Inoš : Imal sam ja britvo vu rukah, pak da ste samo nekaj zgibali zbradom dabi se trefilo da vas vrežem. Na mah prezeza! bi vam zbrivom šinjaka i bi odbežal.«

Plemenitaš obledi : Spozna v kakovoj nevarnosti za život bio je podpodbrivanjem. Segne v žep i dade inoš još jednoga cekina. I nikad više potlam nije rekel nijednomu brivcu : »Ako me vrežeš te prebodnem.«

M. Kutnyak.

Nekaj za kratak čas.

Gospon : Čujete gde je tu občinska hiža ?
Muž : Prosim ja neznam.

Gospon odide po priliki na sto korakov dalko.

Muž : Hodite malo nazat.

Gospon je nazat došel.

Muž : Mortig ono hižu misliju, gde birovo stanuje ?

Gospon : Kak pak gda ono. Gde je ?

Muž : Niti to neznam.

Dobro vino.

— Kam nesete to vino ?

— Dimo!

— Odkud ste dobili ?

— To mi je šogor poslal iz Dalmacije.

— Pak kaj budete žujim ?

— Hm! kaj budem! Najpredi ga hladit denem, onda pak napišem zahvalni list, zatém toga pak ga — vun zléjem.

Dobro vračtvo.

Jeden pijanec pita doktora, kaj bi napravil, da mu nos nebude tak čerleni. Doktor odgovori : »Pite tak dugu, doklam mudri postane.«

Javna zahvala.

Dočim nam nije moguće pojedince našu zahvalu izraziti, to putem hvalimo svim prijateljem i štovateljem našeg nezaboravnog muža i oca Rafaela Miszera, koji su sprovodu prisustvovali, osobito pako vel. gosp. Golub Janošu, župniku, koji su kod sprovodu na otvorenomu grobu pogrebni govor držali — i izrazimo njim u ime naše i naše diece najiskreniju hvalu.

Alsódomború, 1911. okt. 26.

Obitelj Miszer.

Gabona árak. — Csiena zítka.

mmászo	1 m-cent.	kor. fill.
Buza olcsiródu	Pšenica	22 20 —
Rozs	Hz	17 40 —
Árpa	Ječmen	17 00 —
Zab	Zob	17 30 —
Kukoricza	Kuruza suha	16 80 —
Fehér bab új	Grah beli	28 40 —
Sárga bab	» žuti	29 00 —
Vegyes bab	» zmešan	28 00 —
Kendermag	Konopljeno seme	24 40 —
Lenmag	Len	30 20 —
Tökmag	Koščice	32 20 —
Bükköny	Grahorka	17 40 —

240 és 539 sz. 1911.

Arverési hirdetés.

Atulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 1911. évi V. 479 és 468 sz. végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai lakos ügyvéd által képv. Hochsinger M. és Fiai cég javára Ifj. Premec Miklós csáktornyai lakos ellen 218 kor. s jár. erejéig 1911. évi augusztus hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2273 kor. becsült üzleti felszerelvények és fűszeraruból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1911 V. 479, 483, 493/4 sz. végzése folytán 218 kor. tőkeköveletés, ennek 1911 évi augusztus hó 8 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 65 kor. 80 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig Csáktornyan leendő eszközölésére

1911. évi nov. hó 3-ik napjának d. e. 11 óráj

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX. tc. 107. as 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbit ígérnek becsáron alul is elfogadotni.

Csáktornya, 1911. okl. 19 694

„Kulatár“

szobrász- és építőművészek által tervezett kész művészi síremlékek állandó kiállítása Budapest, VIII., Köztemető út 4 szám. Telefon 91-76. Iroda.

BLUM LAJOS sírkőraktárában.

Vodjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziaszer, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult köszvényel, oszónál és megbűléseknel. Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevasarlasokor óvatosaak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ vésőjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K 140 és K 2- es üvegszálan minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József, Budapest. Dr. Richter gyógyszerüzára az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5. neu.

!! Butorvásárlók figyelmébe !!

Ha jó, olcsó butort akar vásárolni forduljon bizalommal

HIRSCHL ÁRMIN

kárpitos és diszító butorraktárába Varazdin, Sétány-útca 2.

a hol a legolcsóbb árban szép és jó háló-, ebédlő- és szalonberendezéseket kapnal. Ugyanott mindenféle diván a legolcsóbbtól a legfinomabbig jutányos árban kapható. Javítások is elfogadotnak. ::

Butorraktárom szíves megtekintését kérem! Vásárlási kényszer kizárva!

Uj foglalkozásom sürgős megkezdése miatt jóhírnevű, kitűnő forgalmu fűszer,- csemege- és festékkereskedésemet

azonnal eladom.

Az árukészlet és leltár átvételéhez szükséges összeg 5000 K.

HERZER MÓR
Varazdin, Dráva-utca 9.

Földbirtokosok!

Háztulajdonosok!

Folyósítunk gyorsan a legelőnyös-ebb feltételek mellett jutalék előleg nélkül, a becsérték 2/3-ig

Törlesztéses jelzálog kölcsönöket

és veszünk birtokokat parcellázás céljából.

Kivánatra főtisztviselőket személyes tárgyalás céljából saját költségünkre kiküldjük.

Propper és Örlei bank- és váltó-üzlet
- Budapest, Andrassy-ut 32. szám. -

Butor

legjobb minőségben és a legolcsóbb árban

CSAK

Schwarz Lipótnál
kapható Varazsdon.

Pokućtva

u najbolji kakvoći i u najfalešoj cieni

SAMO PRI

Schwarz Lipotu
se može dobiti u Varazdinu.

Jara. Već su ondaj zazvedili, da je siromak u svoji pravični službi sgrabio življenje. Jeden tolvaj, koj je na bregu vu jednu hižu vdrł, ga je zatukel. Dale su nikaj ni mogli pozvediti. Vezda za pet lět su stopram vlovili Šokonyai Laslo zvanoga 23 lět staroga mesarskoga detića, koj je valuvau, da on je skončal polara. Vu železju su ga vu Požonj odegnali.

— **Sedemdeset fillěrov.** Iz Nagj-salonte pišeju : Ni zdavnja Bokor Albert zemelski gospodar je sedemdeset fillěrov poslal Hazai Samu honvédskomu ministru. Pisal je, da ove penaze je za soldačku foringiu dobil i zato pošila nazat, da su veliku krivicu snajm na činili. Minister je odmah kviziciju odredil. Kvizicija je znašla, kaj se pripetilo. Sentember meseca 3-ga dana soldacija je prek Belfenjer občine išla. Občina je odredila dostaj foringi. Jeden oberlaidinant je zvun toga još jedna kola zahćeval i zapoved' je dal fireru v noći ob jedni vuri naj mu to foringu odmah priskerbi. Firer si je zel četiri bake i sbudil je maloga birova skim je odisel k Bokor Albertu. Ov nije štel vu foringu iti, jerbó je ćeli dan vu bližnji občini proja vozil i konji su jako trudni bili. Firer je zapovedal bakom naj podsiluma zaprežeju. Bokor je pešice za njimi išel i samo drugi dan na večer je dobil konje nazat. Ondaj su već tak zmoceni bili, da je jeden odmah vrcel. Za to su mu dali vu ime foringe sedemdeset fillěrov. Sad je minister odredil, da mu ćeloga kvara povrneju. Proti oberlaidinantu pak su strogo istragu podigli.

— **Zaklal je ženo.** Vu Nagjperkata občini je Kećeg Andraš křmar s jednim kuhinskim nožom zaklal svoju mladu ženu. Nazoćni ljudi tak veliju, da křmar je vuni bil na dvoru, a žena pak je vu křmi ravno pivu nesla jednomu mladomu dećki. Křmar, koj je već predi bil strahu za ženu, prez svake reći je outar doletel i razporil je svoju tovarošicu. Tak veliju, da je pijan bil. To mu je tretja žena bila. Žandari su ga odmah vlovili.

— **Srdita sneha.** Popper Janoš trgovca žena se tak razsrdila na muža, da je pograbila jedno batinu i tak sbila svojega tovaruša, da se mu je više ćontih zdrobilu i morali su ga vu špital odpelati.

— **Naš kralj.** Čuli smo glasa, da naš kralj se ie na Karolj Ferenc Jožef gostovanju prihladil i sbetežal je. Ve su nam već javili, da stari kralj se dobro ćuti. Mirnoći ima, v jutro zaran kak je već privćen ob peti vuri se stane i v redu zversava posle Apetita ima dobroga i za par danov ćistam odsdravi. To je i naša želja.

— **Zgoreći veliki štacun.** Vu Londou je ov tjeđen velika nesreća se pripetila. Na večer se je Walwort zvani štacun vužgal i do zemlje zgorel. Štacunarova žena i troja deca su se zgorela, samo štacunara su mogli odsloboditi od strahovitne smrti, ali i on je tak teške goreće rane dobil, da su ga odmah morali vu špital odpeljati.

— **Obesil se je.** Dėrer Józef šest-najst lět star težak je ov tjeđen sginul od svojih roditeljev. Roditelji su odmah stvar prijavili na policiji. Odmah su počeli iskati dećka i našli su ga vjutro na najži. Nesrećni ćlovek na gređu se je obesil. Istrogu su podigli i tak su znašli, da se je sam obesil.

— **Regula Ede.** Vu Edelenju je Regula Ede još v lėti zatukel Ceisler familiju, tojest křmara, křmaricu i jedno osemanjst lět staro pucu Žindari su ga na fletnoma

prijeli i ondaj je pred njimi valuvau, da je to krvoćnost sam napravil prez svake pomoći. Ve su počeli suda drćati zvrho toga. Vezda krvolok taj pred sudum taj grozovili ćin. Veli, da su ga žandari jako mućili i z gladom trapili, zato je valuvau. Vezda na svoje dva pajdaše oće zrivati sve i veli, da ou je samo pazil na vulici, da su ovi Ceislerove zaklali. Tě dva pajdaši su mogli posvedoćiti, da su onu noć domaj bili. Tak se vidi, da Regula itak štrik dobi na šinjak, zabadav laze i taji.

— **Tabor.** Još je ni mir med taljanom i med turćinom. Takvi glasi se ćujeju, da su velike bitke bile i vnogo taljana i turćina je dolil opalo. Taljani ne ufaju nutri vu orsag, jerbó arabi su se proti stavili. Vezda njim je to ćil, da spobereju od arabov oružje. Koga sa oružjum primeju, njega na smrt odsudiju. Već su tridestijednoga odsudili i odmah skonćali. Da bude kraj ovi komediji, to nije moći napreć znati. Drugi kralji bi radi mir napraviti mednjimi, ali nikak je nemoreju skup složit. Još vnogu krvi se bude preležalo, kak bude mir nastal. Toje samu segurnu, da turćin na svaki način bude sgrabil Tripolisa. Taljani još zmurum voziju soldate vu Tripolis, već njih ga blizu stojezer tam.

Na grobih.

... Tam za gorom, po mrtvaškom vrtu,
Se sprehajam s žalostnim duhom.
Za vso svćtako sad srce razdrtu;
Tamo sklonjem mislim z žalostjom! —
A oko mēne, glas ćuje sad se mi:
„Glej sinko, kam došel buš i ti.“

... Tam pri križu se mi ustavi noga
A on napis — on kojega je, ? ... —
Iz sreća vije se molitva boga, —
Misel na to, i za druge sve.
A sveće plamtiti se jokajo mi:
„Glej sinko, kam došel buš i ti.“

... Tam na grobec se naslonim mali
Štiasno me soćutna lije bol,
Suza moći, ta na grićek rali,
I glava skloni se mi ćesto dol
A iz — groba glas sad se ćuje mi:
„Ćuj sinko, kam došel buš i — ti.“

Kutnyak Márton,
Keszthely.

Ljudi nesmijemo skušavati pa takaj Boga ne.

Došel k jednomu brijaju nekada jeden plemenitaš da ga podbriva. Skušavajuć ga kaj bu napravil. Metne na stol dva cekina i sabljo veleći mu : »Ako me podbriješ da me ne vrezješ zbrivom evo ti dva cekina. Ako pak me samo malo vrezješ, prebodnem te! Izberi.

Brijaj gledil plemenitaša, gledil cekine i sabljo na stolu, premisli pak reće : Premalo je moj gospodine dva cekine da stavim svoj život na vago, imam ženo i deco. Medjutim ja, ću poslati njim svoga detića da te cekine zasluži. Odide.

Dojde detić i ćuvisi pogodbu plemenitaševu misli si : Ta »trebušina« mogel bi zgibati sam rad zbradom da ga urežem pa kaj bi ouda moja Fanika ako me prebodne. — Pa reće plemenitaš : »Strpite se malko gospodine! Poslal budem vam našega inoša koj takaj znađe dobro podbrivati.«

Dojde inoš i kad ćuje predlog plemenitašev premislijava i on nekaj ćasa, cekini su lėpi moram nje dobiti bilo kako bilo — vze me sopuna i nasapuni plemenitašu obraz malo da ne i ćelo i nosa, uzme britvo pak onak hladnokrvno potezajuć

znom simo tamo kak da ne niti potrebno na kaj paziti podbriva, » sreća je hotela da ga nigde niti najmanje ne ureže.

Pak kad ga opere i obriše reće mu plemenitaš :

»Siguren dećko si sreća ti je poslužila da me nisi vrezal uzmi cekine, ali znaj da ako bi me vrezal da bi te ja za istinu prebodnel.«

»Nebi me ne gospodine!« reće inoš : Imal sam ja britvo vu rukah, pak da ste samo nekaj zgibali zbradom dabi se trefilo da vas vrezem. Na mah prezezal bi vam zbrivom šinjaka i bi odbežal.«

Plemenitaš obledi : Spozna v kakovoj nevarnosti za život bil je podpodbrivanjem. Segne v žep i dade inošu još jednoga cekina. I nikad više potlam nije reknel nijednomu brivcu : »Ako me vrezješ te prebodnem.«

M. Kutnyak.

Nekaj za kratok ćas.

Gospon : Ćujete gde je tu občinska hiža ?
Muž : Prosim ja neznam.

Gospon odide po priliki na sto korakov dalko.

Muž : Hodite malo nazat.

Gospon je nazat došel.

Muž : Mortig ono hižu misliju, gde birovo stanuje ?

Gospon : Kak pak gda ono. Gde je ?

Muž : Niti to neznam.

Dobro vino.

— Kam nesete to vino ?

— Dimo !

— Odkud ste dobili ?

— To mi je šogor poslal iz Dalmacije.

— Pak kaj budete žujim ?

— Hm ! kaj budem ! Najpredi ga hladit denem, onda pak napišem zahvalni list, zatēm toga pak ga — vun zlećem.

Dobro vraćtvo.

Jeden pijanec pita doktora, kaj bi napravil, da mu nos nebude tak ćerleni. Doktor odgovori : »Pite tak dugu, doklam mudri postane.«

Javna zahvala.

Doćim nam nije moguće pojedince našu zahvalu izraziti, to putem hvalimo svim prijateljem i štovateljem našeg nezaboravnog muža i otca Rafaela Miszera, koji su sprovodu prisustvovali, osobito pako vel. gosp. Golub Janoš, župniku, koji su kod sprovodu na otvorenom grobu pogrebni govor držali — i izrazimo njim u ime naše i naše diece najiskreniju hvalu.

Alsódomború, 1911. okt. 26.

Obitelj Miszer.

Gabona árak. — Ciena zítka.

mmássa	l m.-cent.	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	22 20 —
Rozs	Hrz	17 40 —
Árpa	Jecmen	17 00 —
Zab	Zob	17 30 —
Kukoricza	Kuruza suha	16 80 —
Fehér bab új	Grah beli	28 40 —
Sárga bab	zuti	29 00 —
Vegyes bab	zmesan	28 00 —
Kendermag	Konopljenosene	24 40 —
Lenmag	Len	30 20 —
Tökmag	Košćice	32 20 —
Bükköny	Grahorka	17 40 —

240 és 539 sz 1911.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíró-ság 1911. évi V. 479 és 468 sz. végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai lakos ügyvéd által képv. Hochsinger M. és Fiai cég javára Ifj. Premec Miklós csáktornyai lakos ellen 218 kor. s jár. erejéig 1911. évi augusztus hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2273 kor. becsült üzleti felszerelvények és fűszeráruból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíró-ság 1911 V. 479, 483, 493/4 sz. végzése folytán 218 kor. tőkekövetelés, ennek 1911 évi augusztus hó 8 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 65 kor. 80 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig Csáktornyan leendő eszközlésére

1911. évi nov. hó 3-ik napjának d. e. 11 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbtel ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Csáktornya, 1911. okt. 19. 694

„Kulatór“

szobrász- és építőművészek által tervezett kész művészi síremlékek állandó kiállításra Budapest, VIII., Köztemető út 4 szám. Telefon 91-76. Iroda.

BLUM LAJOS sírkörfaktárában.

681 10*

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyított háziájszer, mely már sok év óta legjobb hatású és bizonyított készvénynek, oszurnál és megbűléseknél. Felyelmentes, silány hamisítványok miatt levasárlásokor óvatosa legyünk és csak olyan eredeti üvegek fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben K-80, K 1.40 és K 2. — és ugyszóvan minden gyógyszer-tartalmú kapható — Főraktár: Török József, Horgony-utczánál, Budapest.

Dr Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlánhoz“ Prágában, Előadólistássa 5 neu.

!! Bútorvásárlók figyelmébe !!

Ha jó, olcsó bútort akar vásárolni forduljon bizalommal

HIRSCHL ÁRMIN
kárpitos és díszítő bútorraktárába
Varaždin, Sétány-útca 2.

a hol a legolcsóbb árban szép és jó háló-, ebéd- és szalonberendezéseket kaphat. Ugyanott mindenféle diván a legolcsóbbtól a legfinomabbig jutányos árban kapható Javitások is elfogadatlak. ::

**Butoraktárom szives megtekintését kérem!
Vásárlási kényszer kizárva!**

Uj foglalkozásom sürgős megkezdése miatt jóhírnevű, kitűnő forgalmu **fűszer,- csemege- és festékkereskedésemet** azonnal eladom.

Az árukészlet és leltár átvételéhez szükséges összeg 5000 K.

HERZER MÓR
Varaždin, Dráva-utca 9.

Földbirtokosok! Háztulajdonosok!

Folyósítunk gyorsan
a legelőnyösebb feltételek mellett juttalék előleg nélkül, a becsérték 1/2-ig

Törlesztéses jelzálog kölcsönöket
és veszünk birtokokat parcellázás céljából. Kívánatra főtisztviselőket személyes tárgyalás céljából saját költségre kiküldjük.

Propper és Örlci bank- és váltó-üzlet
- Budapest, Andrássy-ut 32. szám. -

Butor Pokućtva

legjobb minőségben és a legolcsóbb árban

CSAK

Schwarz Lipótnál kapható **Varaždon.**

u najbolji kakvoći i u najfalešoj cieni

SAMO PRI

Schwarz Lipotu se može dobiti u **Varaždinu.**

NE FELEDKEZZÉK EL

a 30.000 koronás Ceres-pályázatról!

Közelebbi félvilágosítás minden kereskedőnél nyerhető!

Csak Animo pezsgőt igyunk!

Kellemes üdítő ital!
Hazai gyártmány!

Az előhaladott idény miatt

ajánlom dúsan felszerelt raktáromat női konfectióban, a leg-
újabb, sikkes kivitelben. Homes pons és angol double
modellek. Gyermekek felöltők és kabátok 10 koronától feljebb.
Nagy választékban kész férfiföltönyök, felöltők, raglanok,
körgallérok, gyermekruhák, a legújabb divat szerint igen szolid
kivitelben. - Városi bundák, kocsibundák, prémkabátok
kitűnő olcsó minőségben.

! Nincs vételkényszer!

Aki jól és olcsón akar vásárolni - győződjék meg személyesen.

Koloman A. Sparing.

Varaždin, Ferenc József-ter.

STOCK - COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi
borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

Barcola.

COGNAC-gőzfőzde,
állandó hivatalos vegy-
i ellenőrzés alatt.

Kapitató minden jobb üzletben!

Hirdetmény!

Ózsv. Banelly Vilmosné utóda Platthy Tivadar
vagyonbukott perlaki kereskedő cég hagyaté-
kéhez tartozó a csődleltár 1-1070, 1089-1122,
1124-1262, 1264-1301, 1303, 1304 t. a. felvett
11591 K 96 fillér értékben beszerzett és 9119 K

62 fillér becsértékű fűszer, vas, rövid, kézmőárú, rőfös, üveg, szesz, olaj, szén,
vegyi stb. árucikkek, továbbá 1071-1088, 1123, 1263, 1302 t. a. felvett 766 K
értékben beszerzett és 555 K becsértékű bolli állványok és felszerelések, vé-
gül az 1541 t. a. felvett 2 drb. Muraközi kosár és fonottbutoripar r. t.
100-100 K névértékű részvénye írásbeli ajánlat útján eladatik.

A zárt írásbeli ajánlatok folyó évi november hó 6-nak d. e.
12 órájáig dr. ROTSCHILD SAMU nagykanizsai ügyvéd
csődválasztmányi elnök úrhoz adandók be és az ajánlat be-
nyújtásával egyidejűleg 1000 K bánatpénz is leteendő.

Az ajánlati feltételek úgy a csődleltár nevezett csődválasztmányi elnök
urnál betekintheők.

Az eladás tárgyát képező ingóságok dr. Zakál Lajos perlaki ügyvéd
tömeg gondnok ur közbenjöttével a helyszínén megtekintheők.

Nagykanizsán, 1911. október 26-án.

Dr. Balázs Zsigmond

ügyvéd, csődválasztmányi jegyző.

696 1-1

Cilli-i Mész

elismert légióbb minőségűt ajánlja

Mészbánya Cilli.

!! Képviseiök kerestetnek !!